

«Тасдиқ мекунам»
ректори МДТ «Донишгоҳи давлатии
Хуҷанд ба номи академик Б. Гафуров»,
доктори илмҳои таърих, профессор
Қўразода Қ. Ҳ.

«__» _____ соли 2020

ТАҚРИЗИ

муассисаи тақриздиханда ба рисолаи номзодии Рисолаи номзодии
Раҳматова Озодахон Анварҷоновна дар мавзӯи «Соҳт, мавзӯҳо ва
поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ» барои дарёфти дараҷаи номзоди
илмҳои филологӣ,
аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик

Таҳқику баррасии ҷанбаҳои муҳими поэтикии осори ғиноӣ аз ҷумлаи муҳимтарин мавзӯоте ба шумор меравад, ки дар даврони соҳибистиклолии Тоҷикистон яке аз тамоюлҳои пешқадами адабиётшиносии тоҷикро ба вучуд овардааст. Ба назар мерасад, ки дар ин росто давоми солҳои охир таҳқиқоти муайяне ба вучуд омада, самтҳои ҷудогонаи мавзӯ ба риштаи таҳқиқ қасида мешавад. Хосатан, сайри таърихии ташаккули жанри қасида, вежагиҳои муҳими ҳунариву мавзӯӣ ва ҷойгоҳи он дар адабиёти тоҷик ва дар умум поэтикаи ин навъи муҳими шеърӣ тоҷикӣ меҳвари аслии якҷанд пажӯҳишоти олимони тоҷикро ба вучуд овардааст. Мақоми суҳанварони қасидасаро, аз ҷумла нақши шоирони ҷудогонаи адабиёти тоҷик дар таҳаввули вежагиҳои ҳунариву мавзӯии ин навъи шеърӣ низ ба шумули муҳимтарин тамоюлҳои таҳқиқотии адабпажӯҳони кишвари мо қарор гирифтааст, ки ҳамагӣ ба рушду нумӯи адабиётшиносии тоҷик омил омадаанд. Рисолаи номзодии Раҳматова Озодахон Анварҷоновна дар мавзӯи «Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ» низ дар шумори ҳамин гуна

тахқиқоти муҳим қарор гирифтааст, ки ба яке аз муҳимтарин мавзӯоти адабиётшиносӣ, хоса баррасии сохторшиносӣ ва поэтикаи қасоиди яке аз шоирони номвари қасидасарои адабиёти классикии тоҷик Сайфиддини Исфарангӣ бахшида шудааст. Таваҷҷуҳи диссертант ба ин мавзӯ дар шароити кунунии таърихӣ аз ҳар ҷиҳат муҳим ба назар мерасад, зеро мо ҳамагон огаҳӣ дорем, ки чанд сол қабл бузургдошти ин шоири номвар дар зодгоҳи вай бо шукӯҳу шаҳомати хоса таҷлили гардида, дар остонаи ҷашни шоир бори аввал дар Тоҷикистон Девони комили ӯ бо эҳтимоми адабиётшиносии тоҷик Субҳони Аъзамзод рӯи чоп омад.

Рисолаи номзодии Раҳматова Озода аз муқаддима, се боб (ҳафт зербоб), хулоса ва китобнома иборат мебошад. Ҳаҷми умумии қор 163 саҳифаи компютери ро дар бар мегирад.

Дар муқаддимаи рисола диссертант зарурати таҳқиқи мавзӯ, дараҷаи омӯхта шудани он, мақсад ва вазифаҳои таълифи рисола ва наwgониҳои илмиву матлабҳои муҳими барои дифоъ манзуршавандаро баррасӣ ва муқаррар намуда, ба ин тариқ асосҳои назарии тадқиқоти илмии ҳешро муқаррар ва мушаххас кардааст.

БОБИ АВВАЛИ РИСОЛА “ЗАМОНИ ЗИНДАГӢ ВА ҲАЁТУ ЭҶОДИЁТИ САЙФИ ИСФАРАНГӢ” унвон дошта, матолиби аслии мавриди тадқиқоти муаллиф дар ду фасл ҷой гирифтаанд. Дар фасли аввали ин боб унвонҷӯ нахуст ба масоили марбут ба замони зиндагонии Сайфиддини Исфарангӣ рӯҷӯ намуда, зимнан вазъи сиёсиву адабии давр, мушкилоту муаммоҳои рӯзгори шоирро, ки омил ба муҳочирати вай гардидаанд, ба риштаи таҳқиқ кашидааст. Бо истифода аз сарчашмаҳои таърихӣ диссертант муқаррар намудааст, ки замони зиндагонии адиб, ки ба айёми ҳукумати хоразмшоҳиён ва ҳамлаи муғулон иттифоқ афтадааст, даврони пуртахлука, ҳарачу марачҳои зиёд, танашшучи сиёсӣ ва бархурдҳои фикриву мазҳабӣ зиддиятҳои дохили дарборӣ буда, он ба тамоми ҷанбаҳои ҳаёти ҷамъиятӣ таъсири манфӣ расонидааст. Дар

натича, чунонки муҳаққиқ менависад, “Зиддиятҳои дохили дарбор ба пешрафти ҳаёти иқтисодӣ, фарҳангӣ, иҷтимоӣ ва муносибатҳои байналхалқӣ такони азими манфӣ расонд. ин ҳолат давлатро ба дараҷае овард, ки ҳатто бекигарихо аз итоат намудан ба ҳукумати хоразмшоҳ саркашӣ менамуданд. садрҳо то ҷое ғайолияти манфиатҷӯёнаи худро идома медоданд”. (сах. 18)

Бар ҳамин шева, диссертант вазъи куллии Хуросону Мовароуннаҳрро дар ин айём ба риштаи таҳқиқ кашида, самараҳои таъсири онро ба вазъи ҷомеа, аз ҷумла адабиёти асри мазкур мушаххасу муқаррар сохта, таъсири манфии онро ба ҳаёти шоир таъкид намудааст.

Ҳасли дувуми боби мазкур “Ҳаёту эҷодии Сайфи Исфрангӣ” ном гирифта, дар он диссертант бар асоси мурур ба сарчашмаҳои адабиву таърихӣ, хоса тазкираҳо зиндагиномаи шоирро шарҳу тафсир додааст. Нависандаи рисола пеш аз ҳама ба маълумоти “Тазкират -уш -шуаро” -и Давлатшоҳи Самарқандӣ таъя намуда, иттилои онро ба ҳукми яке аз аввалин сарчашмаҳои марбут ба шарҳи ҳоли адиб истифода кардааст. Бар пояи ин маълумоти мушаххасу муҳим дар ин ҳасли рисола соли таваллуд, зодгоҳ, камолоти эҷодӣ ва дигар нуқоти марбут ба зиндагиномаи адиб мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд. Зимнан, бар асоси маълумоти дар тазкираҳои “Оташкадаи Озар”, “Ҳафт иқлим”, “Наштари ишк”, “Миръот ул хаёл”, ки ба андешаи диссертант ҳарчанд ҷузъианд, сабки суҳанварри шоирро баррасӣ ва муқаррар намуда, андешаҳои ин гурӯҳи тазкиранависонро дар меҳвари таҳлилҳои хеш қарор додааст. Баробари ин, дар мавридҳои зарурӣ баъзе аз мулоҳизоти худро дар робита ба таъкидҳои муаллифони тазкираҳо роҷеъ сабки муғлақ дар бархе қасоиди шоир ва заминаву сабабҳои зуҳури он баён доштааст.

Дар ҳасли дувуми ин боб асосан шоир ба масъалаи эҷодии шоир дахл намуда, таъкид доштааст, ки дар фарқият ба дигар ҳамасарони хеш Сайфиддини Исфрангӣ баробари таълифи асарҳои манзум, ба нигориши

осори мансур низ иқдом намудааст, ки ин нукта дар сарчашма ва пажӯҳишҳои анҷомшуда ёд гардидааст. Ҳарчанд то кунун аз осори мансури шоир мо намунаҳо дар даст надорем ва танҳо аз мавҷудияти як нусхаи хаттӣ аз таълифоти насрии вай хабар аст, аммо диссертант ин андешаҳо бар асоси ашъори шоир тасбит намудааст, ки дар он борҳо бар “дар назму наср лашкари иқбол” рондани шоир таъкид шудааст. Мавзӯи мавҷудияти осори насрии шоир дар ин фасли рисола амиқан баррасӣ шуда, бар асоси он диссертант хулоса кардааст, ки “Бо он ки Зубайда Сиддиқӣ роҷеъ ба аз байн рафтани тамоми осори насрии Сайфиддини Исфрангӣ суҳан мекунад, аммо дар яке аз маҷмӯаҳои мақолоти “Ёдномаи Рашиди Айвазӣ” мақола аз пажӯҳишгар ва корманди китобхонаи Маҷлиси Шӯрои исломии Эрон ба нашр расид, ки “Рисолае навёфта аз Сайфиддини Исфрангӣ” унвон дошта, дар он дар хусуси мавҷудияти чандин аз нусхаҳои хаттии осори мансури шоир, аз ҷумла “Тахбир- ул- калом” дар китобхонаи Пешовар дар таркиби як ҷунги мазҳабӣ ва “Анвор- ур- равза ва асрор-ул-байза” дар маҷмӯае дар китобхонаи Осафияи Истамбули Туркия таҳти шумораи 2052 суҳан рафтааст, ки ин амр ба кашфи нусхаҳои хаттиё аз мероси мансури суҳанвар таъкид меварзанд”. (Саҳ. 39)

Дар идома диссертант роҷеъ ба Девони Сайфи Исфрангӣ, миқдори абёт, анвоъи ашъори таркиби он, нусхаҳои хаттии мавҷуд дар китобхонаҳои олам ва арзишу аҳамияти девони таҳсеҳнамудаи муҳаққиқи покистони Зубайда Сиддиқӣ ва наشري ахири дар Тоҷикистон анҷомёфта, ки дар асоси ҳамин наشري покистонӣ сурат гирифтааст, мулоҳизаҳои хешро баён доштааст. Ба таври алоҳида, роҷеъ ба ҳамаи намунаҳои ашъори таркиби Девон, аз ҷумла, қасида, қитъа, ғазал, рубоӣ ва таркиббанду тарҷеъбанд ва шумора умумии абёти ин анвоъи ашъор маълумот додааст, ки ин шеваи баррасии ӯ аз аҳамияти шоёни илмӣ бархурдор аст.

Боби дувуми рисола “Соҳт ва муҳтавои қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” унвон дошта, баррасиҳои илмии диссертант дар ду фасл ва чаҳор зерфасл сурат гирифтааст. Диссертант қабл аз он ки масъалаи асосии марбут ба меҳварҳои аслии ин фаслро ба риштаи таҳқиқ кашад, рӯҷе ба сайри таърихии қасида намуда, нуқоте оид ба тадқиқи ин жанр дар адабиётшиносии тоҷик баён доштааст. Масъалаи сохторшиносии қасоиди Сайфи Исфрангӣ дар рисола мутобиқ бар усули қофиясозӣ, матлаъ, ташбиб ё насиб, гурез, мақтаъ, мадху дуо мавриди тадқиқ қарор гирифта, намунаҳое аз он таҳлилу баррасӣ ёфтаанд. Ба сурати ҷадвал таркиби Девони Сайфи Исфрангӣ бо зикри шумораи абёти қасоиди шоир ва теъдоди онҳо муқаррар шудааст, ки ин баҳс низ аз аҳамияти муҳими илмӣ бархурдор аст. Баъдан авзони қасоиди шоир низ таҳқиқ шудаанд.

Дар идомаи баррасиҳо ҳеш диссертант масъалаи мамдуҳони шоирро ба миён гузошта, муқаррар сохтааст, ки онҳо дар умум 80 нафарро ба вучуд овардаанд. Шеваҳои мадҳи мамдуҳон ва нақши мадҳ дар қасоиди шоир низ аз ҷумлаи баҳсҳои куллие мебошанд, ки дар ин фасли рисола таҳқиқ шудаанд. Баробари ин, дар ин фасли рисола масъалаҳои марбут ба мавзӯъ ва мундариҷаи ашъори шоир, аз ҷумла афкори иҷтимоӣ дар қасоиди шоир ба таври муфассал баррасӣ гардиданд.

Боби савуми диссертатсия “Мазмунсозӣ ва маъниофарӣ дар қасоиди Сайфи Исфрангӣ” унвон дошта, дар фасли аввали он нахуст, масъалаҳои марбут ба шеърӯ шоирӣ аз нигоҳи Сайфи Исфрангӣ ва афкори адабӣ-танқидии ӯ баррасӣ шудаанд. Таҳқиқи дар ин замина анҷомдодаи муҳаққиқ маълум намудааст, ки дар қасоиди ҳеш дар баробари дигар мулоҳизаҳо шоир афкори адабӣ танқидии ҳешро низ баён дошта, назари ҳешро роҷеъ ба шеърӯ шоирӣ мушаххас сохтааст. Нахуст, дидгоҳҳои Сайфи Исфрангиро аз тариқи назарҳои вай роҷеъ ба шоирони барҷастаи қасидасаро, аз ҷумла Анварӣ, Ҳоконӣ ва дигарон

муқаррар намудааст. Дар ин замина, дар навбати аввал афкори адабӣ танқидии вай зухур карданд, ки диссертант онҳоро бар асоси муқоисаи қасоиди шоирони қасидасаро ва афзалият додан ба каломи суҳанварони мавриди эътирофи вай дақиқ сохтааст. Ифтихорияҳои шоир низ барои муайян кардани баъзе аз андешаҳои суҳанвар дар мавриди шеърӯ шоирӣ ва мақоми шоир имконият фароҳам овардаанд.

Дар идомаи баррасиҳои илмии диссертант таҳқиқи шеваҳои мазмунсозӣ ва корбурди саноеи бадеӣ дар қасоиди Сайфи Исфрангӣ ҷараён гирифтааст. Нахуст, ӯ барои муқаррар сохтани шеваҳои муҳими мазмунсозӣ ва равишҳои истифодаи санъати талмеҳ рӯҷӯ намуда, усулҳои маъниофарӣ тавассути номи ашхоси асотириву қаҳрамонӣ ва таърихӣ, диниву мазҳабӣ, аҷроми самовӣ ва монанди инро муқаррар ва ҳар яке аз бо зикри мисолҳои мушаххас баррасӣ кардааст. Ҳамзамон, ҷойгоҳи бахше аз санъатҳои бадеӣ дар мазмунофариниҳои шоиронаи қасоиди Сайфи Исфрангӣ низ мавриди тавачҷуҳи диссертант қарор гирифтааст, ки ин баррасиҳо ба таҳқиқи бобарори меҳварҳои аслии рисола таъкид меварзанд.

Дар хулосаи рисола натиҷаҳои аслии илмии ба дастовардаи диссертант зикр гардиданд, ки ҳосили пажӯҳишҳои анҷомдодаро дар 12 банд шарҳу тафсир мекунад. Хулосаҳои аз ҳар бобу фаслҳои диссертатсия баровардани диссертант аз натиҷагириҳои илмии ӯ дарак медиҳанд, ки ҳамагӣ муназзам, мурағаб ва мушаххас баён шудаанд.

Дар умум, диссертатсияи номзиди Раҳматова Озодахон дар мавзӯи “Сохт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” тадқиқоти арзишманди илмӣ буда, бар асоси истифодаи сарчашмаҳои муҳими адабиву илмӣ, нусхаҳои хаттиву ҷопии осори шоир, корбурди равишҳои навини илмӣ ба қалам омадааст. Огоҳӣ аз маноеи арзишманди адабиву илмӣ ва мутолеаи фароҳи диссертант барояш имконият додааст, ки як тадқиқоти муҳими илмиро дар заминаи таҳқиқи қасоиди Сайфи Исфрангӣ ба вучуд оварад.

Дар баробари дастовардҳои муҳими илмӣ дар рисола бархе камбудиву норасоииҳои низ ба чашм мерасанд, ки рафъи онҳо ба салоҳи кори диссертант буда, ҷиҳати афзудани бештари арзиши илмиву амалии он омил мегардад.

- 1) Рисола “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” унвон гирифтааст. Агар диссертант номи диссертатсияро танҳо “Поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” ҳам мегузошт, ба муҳтавои он мутобиқат менамуд.
- 2) Қисмати дараҷаи омӯхташавии мавзӯ ҳарчанд таҳлилу баррасии тадқиқоти зиёдеро фаро гирифтааст, аммо ба назар мерасад, ки он боз ҳам такмил меҳаҷад.
- 3) Дар оғози боби дувуми диссертатсия диссертант ба масъалаи таҳқиқу баррасии жанри қасида дар адабиётшиносии тоҷик ва ишороти адабпажӯҳон ба вежагиҳои қасоиди рӯҷу кардааст. Беҳтар мебуд, ки ин бахши қутоҳи аввали боби мазкур ба қисмати дараҷаи омӯхташавии муқаддима интиқол дода шавад.
- 4) Ба назари мо, агар диссертант боби савуми рисоларо ба ҷои “Мазмунсозӣ ва маъниофарӣ дар қасоиди Сайфи Исфрангӣ” “Поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” унвон мениҳод, мувофиқи мақсад мебуд.
- 5) Дар диссертатсия ҷо – ҷо ғалатҳои имлоиву техникаӣ ба чашм мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба салоҳи кори диссертант аст.

Албатта, ин камбудиву нуқсонҳо ба ҳеҷ ваҷҳ арзиш ва аҳамияти илмии диссертатсияро коҳиш намедиханд ва дар умум рисолаи номзадӣ Раҳматова Озодаҳон дар мавзӯи мавзӯи “Соҳт, мавзӯҳо ва поэтикаи қасидаҳои Сайфи Исфрангӣ” ба талаботи Комиссияи Олии Аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик мебошад.

Рисола ва тақризи муассисаи тақриздиханда дар маҷлиси кафедраи адабиёти классикии тоҷики МДТ “Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров санаи 7-уми августи соли 2020, қарори №1 бо иштироки диссертант Раҳматова Озодахон муҳоқима ва тасдиқ гардид.

Иштирок доштанд: 12 нафар.

Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор-11 нафар, зид-0 нафар, бетараф- 1 нафар.

Раиси ҷаласа, номзади
илмҳои филологӣ, дотсент

Ҷурунова М.

Эксперт, номзади
илмҳои филологӣ,

Азизов С.

Котиби ҷаласа, номзади
илмҳои филологӣ

Бобоева М.

Имзои Ҷурунова М.,

Азизов С. ва Бобоева М.-ро

тасдиқ менамоям,

Сардори шӯбаи кадрҳо ва корҳои махсуси

МДТ “ДХ ба номи академик Бобочон Ғафуров” Ашрапова З.Н.

Нишони: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

шаҳри Хучанд, гузаргоҳи Мавлонбеков 1.

Тел: +992927388887

Е – mail: ddhkadr@mail.ru

